

[Krog Hansen.]

suler, og spørgsmålet er, om ikke det simpelt hen skulle være et flertal, der skulle bestemme, hvad der skal vedtages, og hvad der skal forkastes. Det er noget, som jeg finder er af stor vigtighed, og det er noget, som udvalget formentlig kommer til at bruge en del tid på.

Der er som sagt mange andre ting, der kan drøftes; jeg skal ikke komme ind på dem på dette sene tidspunkt, men kun anbefale forslaget — vi kan støtte det — om, at der bliver nedsat et sådant udvalg, så vi kommer i gang jo før jo bedre.

Kjær Rasmussen: Jeg må tilstå, at jeg deler den usikkerhed, de øvrige ordførere har givet udtryk for over for det foreliggende forslag. Umiddelbart ser det jo smukt ud, men hvis man bemærker sig de bløde og vage formuleringer, må man spørge sig selv: hvad er det egentlig, socialdemokratiet vil med forslaget?

Vedrørende punkt 1: for os er det uklart, hvad socialdemokratiet mener med, at områderne skal have en vis indre sammenhæng, som det udtrykkes — levnedsmiddelgruppen er nævnt. Tænker forslagsstillerne på fælles faglige problemer, når de taler om sammenhæng, eller tænker de på organisatoriske sammenhænge?

Vedrørende punkt 2: her drejer det sig om de kompetente forsamlings mulighed for at supplere op. Forslagsstillerne siger, at afstemningsreglerne har været genstand for kritik fra arbejderside. Jeg kunne godt tænke mig, at hr. Erling Dinesen konkretiserede denne kritik lidt, specielt med det forrige punkt på dagsordenen in mente; arbejderside er jo ikke noget entydigt begreb, i hvert fald ikke for os.

Efter vores opfattelse er de kompetente forsamlinger et onde, fordi de betyder mistet indflydelse for den menige arbejder. Derfor er det vigtigt for VS at vide, hvem forslagsstillerne tænker på, når de skriver, at der har været kritik fremme fra arbejderside.

Vedrørende punkt 3: det drejer sig om forligsmandens adgang til at udsætte truende arbejdsstandsninger. Socialdemokratiet vil have adgangen begrænset til kun at omfatte arbejdsstandsninger, som vil ramme livsvigtige samfundsinstitutioner eller samfundsfunktioner. Hvad mener forslagsstillerne egentlig med livsvigtige samfundsfunktioner? Jeg synes, vi skulle have en forklaring på det allerede her i dag; nævn dog de områder, som socialdemokratiet anser for at være livsvigtige! Det er jo noget, man vender tilbage til den ene gang efter den anden herinde; specielt når en regering og et folketingsflertal er i færd med at ophøje et mæglingsforslag til lov, løber vi jo ind i den diskussion: hvad er et livsvigtigt område, og hvad er ikke et livsvigtigt område? Så vidt jeg husker, mente den nuværende regering for et par år siden, at styrmændenes — eller var det telegrafisternes? — arbejde måtte komme ind under betegnelsen livsvigtigt område. Men lad os høre, hvad socialdemokratiet mener.

Punkt 4 og 5 har vi ikke særlige bemærkninger til, men om forslaget som helhed vil jeg sige, at det kunne se ud, som om der var tale om meget skrig, men lidt ild; sådan virker forslaget umiddelbart. Men det kan jo godt være, at vi må ændre vores opfattelse, når hr. Erling Dinesen nu har svaret konkret på de spørgsmål; jeg har stillet ham her i dag.

Det ser ud til, at der skal nedsættes et udvalg. Får jeg ikke svar fra hr. Erling Dinesen nu, må vi se på det resultat, som udvalget når til, og så må vi tage stilling derefter.

Hanne Reintoft: Socialdemokratiet har fremsat et forslag til folketingsbeslutning, og det er unægtelig et spagt og forsigtigt forslag. Måske kan det resultere i noget, der minder om et lovforslag; jeg vil håbe, man så lægger lidt af forsigtigheden til side.

Man foreslår, at der skal nedsættes et udvalg, som skal veje og vurdere og overveje og henstille, men selv om forsigtighe-